

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

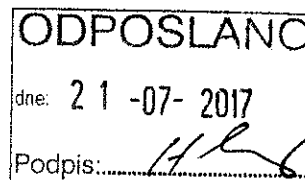
Vojkova 1b, 1000 Ljubljana

T: 01 478 40 00

F: 01 478 40 52

E: gp.arso@gov.si

www.arso.gov.si

Številka: 35400-145/2017-22

Datum: 21. 7. 2017

Agencija Republike Slovenije za okolje izdaja po uradni dolžnosti na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15 in 84/16), na podlagi 219. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13) ter na podlagi 110.e člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16) v upravni zadevi odgovornosti za preprečevanje oziroma sanacijo okoljske škode naslednjo,

DELNO ODLOČBO

- I. Povzročitelj okoljske škode, družba Kemis d.o.o., Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika (v nadaljevanju: povzročitelj) mora v 30 dneh od vročitve te delne odločbe izvesti sanacijo okoljske škode na odseku potoka Tojnica, ki ga gorvodno omejuje točka, ki je 5 m pred mestom prelitja onesnažene gasilne oziroma požarne vode v potok Tojnica (koordinate: koordinate GKY 447191, GKX 92563), dolvodno pa most ceste Pot na Tojnice, ki povezuje Sinjo Gorico in Vrhniko, preko imenovanega potoka (koordinate: GKY 447310, GKX 92499) (v nadaljevanju: odsek) z izvedbo naslednjih sanacijskih ukrepov:
1. Na celotni dolžini odseka mora iz struge potoka Tojnica odstraniti sediment v debelini najmanj 10 cm oziroma do globine, do katere je prišlo do premešanja sedimenta pri izvajanju interventnih ukrepov (odstranjevanje oljne gošče).
 2. Zagotoviti mora, da se v sedimentu prisotna onesnaževala pri izvajanju ukrepa iz prejšnje točke ali po njej ne prenašajo oziroma splavljajo po strugi dolvodno. Za ta namen zagotovi zlasti naslednje:
 - Pred začetkom izvedbe ukrepa iz 1. točke odsek izolira (prepreči, da bi bila struga med izvedbo ukrepa v stiku z vodo iz potoka), kar doseže z zajezitvijo na zgornji in spodnji točki odseka ter s prečrpavanjem oziroma obvodom pritekajoče vode, ali z drugimi primerljivimi in najmanj enako učinkovitimi ukrepi.
 - Sediment odstranjuje s počasnim vakuumskim izsesavanjem ali z drugo enako učinkovito metodo.
 - Naravni tok vzpostavi tako, da ne pride do kaljenja, kar doseže s postopnim povečevanjem pretoka šele, ko se preostali sediment ali matična podlaga v strugi stabilizirata.
 3. Z odstranjenim sedimentom mora ravnati kot z odpadkom.
- II. Nadzor nad kakovostjo in učinkovitostjo sanacijskih ukrepov iz I. točke izvaja Agencija RS za okolje, za operativni nadzor nad izvajanjem ukrepov iz točk I/1. in I/2. pa se kot izvedenca imenuje koncesionarja za izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda gospodarske javne

službe čiščenja površinskih voda, družbo DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Žnidaričevo nabrežje 11, 2250 Ptuj.

1. Naloge izvajalca operativnega nadzora so:
 - ves čas spremlja izvajanje ukrepov iz točk I/1. in I/2.;
 - povzročitelju pomaga identificirati mesta, na katerih je treba zaradi premešanja ob izvedbi interventnih ukrepov odstraniti sediment do globine, ki je večja od 10 cm;
 - povzročitelju pomagati identificirati trenutek, ko je zaradi stabilizacije preostalega sedimenta dopustno začeti s postopnim vzpostavljanjem naravnega toka vode na odseku;
 - Agenciji Republike Slovenije za okolje v roku 10 dni po koncu izvajanja ukrepov iz točk I/1. in I/2. pošlje poročilo, v katerem opiše potek izvedbe ukrepov iz točk I/1. in I/2., sodelovanje med povzročiteljem in izvajalcem operativnega nadzora, mnenje o ustreznosti izvedbe ukrepov iz točk I/1. in I/2. ter druge ugotovitve in opažanja izvajalca operativnega nadzora v zvezi s hidrološkim in hidromorfološkim stanjem potoka Tojnica po izvedbi ukrepov. V poročilu lahko glede na svoje ugotovitve predlaga dodatne sanacijske ukrepe.
2. Izvajalec operativnega nadzora je upravičen do povračila upravičenih stroškov za izvedbo nalog iz točke II/1. in plačila za opravljeno storitev. Povzročitelj mora izvajalcu operativnega nadzora stroške povrniti in plačati za opravljeno storitev v 30 dneh od prejema specificiranega računa, ki ga izvajalec operativnega nadzora izda po izvedbi vseh nalog iz točke II/1.

III. Povzročitelj mora zagotoviti vzorčenje in analizo sedimenta, ki bo po izvedbi ukrepov iz točke I/1. in I/2. ostal v strugi.

1. Vzorčiti je treba sediment na lokacijah:
 - pri napravi povzročitelja približno 5 m dolvodno od preliva gasilnih oziroma požarnih vod, pomešanih z oljno goščo, v Tojnico; približne koordinate GKX 92553, GKY 447200,
 - pri napravi povzročitelja; približne koordinate GKX 92512, GKY 447244,
 - pred mostom čez Tojnico, ulica Pot na Tojnice; približne koordinate GKX 92495, GKY 447303.

Natančne lokacije vzorčenja bodo določili predstavniki Agencije RS za okolje, ki bodo prisotni ob odvzemu vzorcev.

2. V vseh treh vzorcih sedimenta je potrebno izvesti analize sledečih skupin parametrov:
 - težke kovine: Cd, Pb, Ni, Zn, Cr, Cu,
 - aromatski ogljikovodiki: klorobenzen, benzen, toluen, ksilen, stiren, etilbenzen,
 - lahkohlapni klorirani ogljikovodiki: diklorometan, 1,1-dikloroetan, cis 1,2-dikloroeten, trikloroeten, tetrakloroeten, 1,1,1-trikloroetan, triklorometan, tetraklorometan,
 - policiklični aromatski ogljikovodiki,
 - atrazin, desetil-atrazin, desizopropil-atrazin, flufenacet, propazin,
 - ogljikovodiki C10-C40 in
 - kloroalkani C10-C13.
3. Povzročitelj mora kot izvajalca, ki bo izvedel vzorčenje in analize, izbrati in naročiti osebo, ki ima akreditirano metodo vzorčenja sedimenta v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC-17025, za analize vzorcev pa mora uporabljati validirane in dokumentirane metode v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC-17025 za matriks sediment oziroma tla.
4. Rezultate analize (poročilo o analizi) mora povzročitelj poslati Agenciji RS za okolje v roku 5 dni po prejemu.

IV. Povzročitelj mora najmanj 5 dni pred pričetkom izvajanja ukrepov iz točke I/1. in I/2. o času, ko bo izvajal vsakega od navedenih ukrepov, obvestiti:

- Agencijo RS za okolje,

- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor,
- družbo DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj,
- Ribiško družino Vrhnika, **ki ji mora po izolaciji vode na odseku omogočiti izlov rib**, ki pa ne sme potekati tako, da bi se pri tem sediment dvigal v vodni stolpec,
- Direkcijo RS za vode,
- Zavod za ribištvo Slovenije,
- Zavod Republike Slovenije za varstvo narave in
- družbo HIDROTEHNIK vodnogospodarsko podjetje, d.d., Ljubljana.

Agencijo RS za okolje mora v istem roku obvestiti tudi o času izvajanja vzorčenja iz točke III/1.

- V.** Povzročitelj mora o izvedbi sanacijskih ukrepov iz I/1. do I/3. točke izdelati poročilo in ga poslati Agenciji RS za okolje v 15 dneh po izvedbi.
- VI.** O sanaciji okoljske škode na vodah ter okoljske škode, povzročene tlom in biotski raznovrstnosti, ki ni predmet te odločbe, bo odločeno z dopolnilno odločbo.
- VII.** O stroških postopka bo izdan poseben sklep.

Obrazložitev

A) Povzročitelj

Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljevanju: ARSO) je v dne 16. 5. 2017 po uradni dolžnosti začela postopek ugotavljanja odgovornosti za sanacijo okoljske škode zaradi požara, ki se dogajal v ponedeljek, 15. 5. 2017, in torek, 16. 5. 2017, v napravi za predelavo ali odstranjevanje odpadkov po postopkih D9, D13, R2, R12 in R13, ki se nahaja na lokaciji Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika (v nadaljevanju: naprava), katere upravljavec je družba Kemis d.o.o., Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika. Okoljsko škodo in odgovornost za njeno preprečevanje ali sanacijo ureja Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16, v nadaljevanju ZVO-1) v V.a poglavju.

Upravljavec naprave, družba Kemis d.o.o., Vrhnika je povzročitelj obremenitve v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz drugega odstavka 110.a člena ZVO-1, saj se naprava, ki je bil vir onesnaženja, skladno z določili Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) uvršča med naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, upravljavec pa je za obratovanje naprave pridobil okoljevarstveno dovoljenje. Kot povzročitelj obremenitve, ki izvaja dejavnost, ki je določena v drugem odstavku 110.a člena ZVO-1, je družba Kemis, d.o.o., Vrhnika, skladno s prvim odstavkom 110.a člena ZVO-1 objektivno odgovoren za preprečevanje neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode in za preprečevanje oziroma sanacijo okoljske škode. To glede na četrty odstavek istega člena pomeni, da mora sprejeti in izvesti vse ukrepe za preprečitev nastanka okoljske škode oziroma sanacijo okoljske škode skladno z določbami ZVO-1. Ker je, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju, povzročiteljica obremenitve, ki predstavlja okoljsko škodo, se zanjo v odločbi uporablja izraz povzročitelj.

B) Okoljska škoda

Okoljska škoda je škoda, povzročena biotski raznovrstnosti, tlom oziroma vodam.

- a) Okoljska škoda, povzročena biotski raznovrstnosti je škoda, povzročena zavarovanim vrstam, njihovim habitatom in habitatnim tipom, če ima večji škodljiv vpliv na doseganje ali ohranjanje

njihovega ugodnega stanja po predpisih o ohranjanju narave, ugotovljena na podlagi predpisanih meril (prvi odstavek 110.b člena ZVO-1). Podrobnejša merila za ugotavljanje okoljske škode, povzročene biotski raznovrstnosti določa Pravilnik o podrobnejših merilih za ugotavljanje okoljske škode (Uradni list RS, št. 46/09).

- b) Okoljska škoda, povzročena tlom, je vsako onesnaženje z emisijami v, na ali pod tla, ki lahko ogrozi zdravje ljudi in presega predpisane standarde kakovosti tal iz 23. člena ZVO-1 (četrti odstavek 110.b člena ZVO-1 v povezavi z Uredbo o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih nevarnih snovi v tleh (Uradni list RS, št. 68/96 in 41/04 – ZVO-1)).
- c) Okoljska škoda na vodah je škoda z večjim škodljivim vplivom na ekološko, kemijsko, količinsko stanje ali ekološki potencial vode skladno z določbami ZVO-1 in predpisi o vodah (tretji odstavek 110.b člena ZVO-1).

ARSO je Direkcijo Republike Slovenije za vode, Zavod za ribištvo Slovenije in Zavod Republike Slovenije za varstvo narave zaprosil za podatke, ki jih potrebuje za ugotovitev, ali je bila zaradi požara v napravi povzročitelja povzročena okoljska škoda, in podatke, potrebne za odreditev sanacijskih ukrepov. Prošnja se je nanašala na podatke o vplivu dogodka (onesnaženja) na posamezne dele okolja – za potrebe določitve vrste okoljske škode, njenega obsega – ter možnosti sanacije. Poleg podatkov in informacij, ki jih je prejel od navedenih inštitucij, je ARSO za odločitev uporabil tudi podatki, ki jih je zbiral v dneh po požaru v sodelovanju z več inštitucijami, skupaj s katerimi je opravil vzorčenje in analizo vzorcev vode in tal.

Na podlagi lastnih meritev in analiz, mnenja Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, št. 3-II-378-O-17/AŠL,AP,LJP z dne 8.6.2017, mnenja Zavoda za ribištvo Slovenije, št. 420-35/2017/4 z dne 9.6.2017, in mnenja Direkcije Republike Slovenije za vode št. 0900-8/2017-2 z dne 14. 6. 2017, ARSO ugotavlja, da je bila povzročena okoljska škoda na vodah ter da je okoljska škoda povzročena tlom in biotski raznovrstnosti.

Povzročena okoljska škoda na vodah

Okoljska škoda, ki je posledica požara v napravi povzročitelja, se je odrazila v preseženih največjih dovoljenih koncentracijah parametrov, ki jih predpisuje Uredba o stanju površinskih voda (Uradni list RS, št. 14/09, 98/10, 96/13 in 24/16). Koncentracijski nivoji teh parametrov niso bili preseženi v Tojnici gorvodno oz. izven vpliva požara.

V potoku Tojnica so bile dne 16. 5. 2017 dolvodno od naprave povzročitelja presežene največje dovoljene koncentracije, ki jih predpisuje Uredba o stanju površinskih voda za sledeče parametre:

- nikelj
- kobalt
- 1,2,3-trimetilbenzen, 1,2,4-trimetilbenzen, 1,3,5-trimetilbenzen,
- policiklični aromatski ogljikovodiki: antracen, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(ghi)perilen, benzo(k)fluoranten, fluoranten,
- formaldehid
- atrazin
- nonil-fenol.

Zaradi prekoračitev največjih dovoljenih koncentracij je imel potok Tojnica glede na Uredbo o stanju površinskih voda od lokacije povzročiteljeve naprave do izliva v Ljublanico slabo stanje. Na lokaciji *pri gasilskem domu Sinja Gorica*, to je na lokaciji izven vpliva onesnaženja zaradi požara, je imel isti potok dobro stanje. Onesnaženje zaradi požara v povzročiteljevi napravi je doseglo tudi Ljublanico. Dne 16. 5. 2017 je bila na lokaciji *Ljublanica pri ribiškem domu* presežena največja dovoljena koncentracija za atrazin. Največja dovoljena koncentracija (2 mikrograma na liter), ki jo predpisuje

Uredba o stanju površinskih voda je bila dne 17. 5. 2017 presežena tudi na lokaciji *Ljubljana, Ambrožev trg*. Zato je bilo tudi v Ljubljani na podlagi Uredbe o stanju površinskih voda ugotovljeno slabo kemijsko stanje.

Na podlagi navedenega ARSO ugotavlja, da je bila povzročena okoljska škoda na vodah, saj se je ocena stanja vodnega telesa *Ljubljana povirje – Ljubljana* zaradi onesnaženja spremenila iz dobro v slabo. Razlog za spremembo v oceni stanja je onesnaženje potoka Tojnica, do katerega je prišlo zaradi požara v napravi povzročitelja, pri gašenju katerega se je požarna voda pomešana z onesnaževali izlila v omenjeni potok. Povišanih vrednosti koncentracije atrazina in ostalih zgoraj navedenih onesnaževal ni mogoče povezati z nobenim drugim vzrokom. Šlo je namreč za nenadno in začasno onesnaženje z izredno visokimi koncentracijami teh onesnaževal, ki je časovno povezano s časom požara. Atrazin je že več let prepovedan pesticid, za katerega iz izjav povzročitelja v medijih velja, da ga je povzročitelj v okviru svoje dovoljene dejavnosti zbiral v napravi.

Okoljska škoda povzročena biotski raznovrstnosti

Poleg okoljske škode na vodah je ARSO ugotovil, da je bila okoljska škoda povzročena tudi biotski raznovrstnosti. ARSO na podlagi mnenja Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave (ZRSVN), ki ga je izdelal na podlagi Pravilnika o podrobnejših merilih za ugotavljanje okoljske škode (Uradni list RS, št. 46/09), ugotavlja, da je škodni dogodek v napravi povzročitelja na zavarovano in ogroženo vrsto ribe navadna nežica (*Cobitis taenia*) vplival uničujoče (ocena E) in povzročil trajno izgubo območja habitata zavarovane vrste ter uničujoče spremembe ključnih indikativnih kemikalij (vključno z onesnaženjem).

Nadalje ARSO iz mnenja ZRSVN ugotavlja, da je vpliv škodnega dogodka na izgubo območja habitata zavarovanih vrst in spremembe ključnih indikativnih kemikalij (vključno z onesnaženjem) bistven (ocena D) za živalske vrste, ki so zavarovane na podlagi predpisov o ohranjanju narave, in tako predmet odgovornosti za preprečevanje oziroma sanacijo okoljske škode. Gre za vrste sulec (*Hucho hucho*), platnica (*Rutilus pigus*), pohra (*Barbus meridionalis*), kapelj (*Cottus gobio*), blistavec (*Leuciscus souffia*), činklja (*Misgurnis fossilis*), potočni piškurji (*Eudontomyzon sp.*), navadni koščak (*Austropotamobius torrentium*), močvirska sklednica (*Emys orbicularis*), navadni škržek (*Unio crassus*), zelene žabe (*Pelophylax sp.*), drobni svitek (*Anisus vorticulus*) in ozki vrtenec (*Vertigo angustior*) ter habitatna tipa vodotoki v nižinskem in montanskem pasu z vodno vegetacijo zvez *Ranunculion fluitantis* in *Callitricho – Batrachion* in Naravna evtrofna jezera z vodno vegetacijo zvez *Magnopotamion* ali *Hydrocharition*.

Škodni dogodek v povzročiteljevi napravi je z vnosom prekomerno povečanih koncentracij strupenih snovi in drugih onesnaževal v vodni ekosistem bistveno oziroma uničujoče vplival na biotsko raznovrstnost potoka Tojnica ter povzročil zastrupitev in zadušitev bentoških organizmov ter propad celotne bentoške združbe (vodni nevretenčarji, perifiton). Vpliv vnosa toksičnih snovi v vodotok Tojnica se odraža in se bo predvidoma še dolgo odražal, ne le na združbi bentoških organizmov, pač pa tudi na celotni ihtiocenozi Tojnice, ter ostalem vodnem in obvodnem živalstvu ter rastlinstvu. Rezultati analiz sedimenta, odvzetega dne 22. 5. 2017, so namreč pokazali, da so na lokaciji Tojnica pri napravi povzročitelja presežene nizozemske intervencijske vrednosti v tleh oz. sedimentu (Dutch Target and Intervention Values, 2000, spletni naslov https://www.esdat.net/Environmental/20Standards/Dutch/annexS_I2000Dutch%20Environmental%20Standards.pdf, odčitano dne 8. 6. 2017). Nizozemske intervencijske mejne vrednosti so bile presežene za sledeče parametre:

- težke kovine: nikelj, cink in krom
- aromate: benzen, toluen, ksilen, stiren, etilbenzen
- klorirane alifatske ogljikovodike: diklorometan, triklorometan in tetrakloroeten

- policiklične aromatske ogljikovodike
- atrazin.

Glede na navedeno ARSO ugotavlja, da je vpliv škodnega dogodka na doseganje in ohranjanje ugodnega stanja zgoraj navedenih zavarovanih in ogroženih vrst ter habitatnih tipov bistven oziroma uničujoč, zaradi česar je bila zavarovanim vrstam, njihovim habitatom in habitatnim tipom (torej biotski raznovrstnosti), povzročena okoljska škoda. To škodo lahko delimo na neposredno škodo (uničenje osebkov zavarovanih vrst in njihovih habitatov oziroma habitatnih tipov) ter posredno škodo (zmanjšana možnost za doseganje ali ohranjanje ugodnega stanja zavarovanih vrst ali habitatnih tipov zaradi potencialnega onesnaženja iz sedimentov, brežin in okoliških zemljišč). Tudi to okoljsko škodo ni mogoče povezati z drugim vzrokom, kot z požarom v povzročiteljevi napravi.

Okoljska škoda povzročena tlom

Na mestu, kjer je ob gašenju požara prišlo do prelivanja požarne vode v potok Tojnica, ARSO ugotavlja, da je prav tako prišlo do okoljske škode, in sicer je bila ta povzročena tlom.

Rezultati analiz tal, odvzetih 25. 5. 2017 neposredno pri napravi povzročitelja, na območju izlivanja oziroma prelivanja požarne vode v potok Tojnica, so pokazali, da so glede na Uredbo o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih nevarnih snovi v tleh (Uradni list RS, št. 68/96, 41/04-ZVO-1) presežene sledeče vrednosti:

- kritična vrednost za mineralna olja v sloju 0 – 5 cm,
- opozorilni vrednosti za mineralna olja v sloju 5 – 20 cm in za nikelj v sloju 0 – 5 cm,
- mejne vrednosti za krom in molibden v sloju 0 – 5 cm, za nikelj v sloju 5 -20 cm ter za vsoto policikličnih aromatskih ogljikovodikov, toluen in ksilen v slojih 0 – 5 cm in 5 – 20 cm.

V sloju 20 – 30 cm vrednosti, ki so predpisane v Uredbi o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih nevarnih snovi v tleh niso bile presežene.

Onesnaženje tal z zgoraj navedenimi snovmi je vzročno-posledično neposredno povezano s prelivanjem požarne vode, pomešane z onesnaževali in ostanki gorenja, v potok Tojnica.

C) Dosedanji postopek in predlog sanacijskih ukrepov

ARSO je z dopisom št. 35400-145/2017-1 z dne 22. 5. 2017 povzročitelja pozval k predložitvi

- informacij o stanju naprave pred požarom: vrste odpadkov in drugih snovi ter njihove količine, ki so se nahajale na območju naprave,
- informacij o okoliščinah požara: čas začetka in konca požara, njegova dinamika, čas začetka gašenja požara, gasilno sredstvo, obseg požara (lokacija na napravi), vrste odpadkov in snovi ter njihove količine, ki so gorele oziroma zgorele, mesto odtekanja in zbiranja gasilnega sredstva, količina gasilnega sredstva, količina zajetega gasilnega sredstva v zbiralnikih,
- informacij o ukrepih, ki ste jih med požarom in v dneh po njem izvedli, da bi nadzirali, obvladali, odstranili ali kako drugače ravnali z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode z namenom, da bi omejili ali preprečili nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka (podrobnejše vsebinske in časovne opredelitve izvedenih ukrepov),
- ugotovitev o nastali škodi, povzročeni biotski raznovrstnosti (točka a)), tlom (točka b)) in na vodah (točka c)),
- predloga ukrepov, ki bi pomenili sanacijo okoljske škode.

Povzročitelj je z dopisom z dne 27. 5. 2017, ki ga je ARSO prejel 29. 5. 2017, ARSO obvestil o vrstah odpadkov in drugih snoveh ter njihovih količinah, ki so se nahajale na območju naprave na dan

15.5.2017 ter podatke o odpadkih, ki jih je zajel ogenj. Povzročitelj je opisal tudi potek dogodkov vezanih na gašenje požara ter sanacijo nastale škode na potoku Tojnica ter povzel ugotovitve pristojnih služb.

Povzročitelj je med drugim navedel, da bo za sanacijo škode (onesnaženost potoka Tojnica) potrebno očistiti brežino ostankov oljne gošče, in to goščo zajeti na pregradah potoka Tojnica. Povzročitelj je navedel, da bo do nadaljnjega poskrbel, da bodo iztoki v potok Tojnico iz talnih površin naprave začepjeni, v potok pa bodo odvajali samo meteorno vodo s tistega dela strehe, ki je ostal v požaru nepoškodovan.

ARSO je dne 8. 6. 2017 od povzročitelja prejel tudi dokument z naslovom *Obvestilo o vseh pomembnih dejstvih, o dejanskem stanju okolja in izvedenih ukrepih v zvezi s sanacijo posledic požara z dne 15.5.2017*, ki ga je povzročitelj utemeljil s 110.e člena ZVO-1. Navedel je, da po pogasitvi požara ni obstajala več neposredna nevarnost za nastanek okoljske škode v smislu 110.d člena ZVO-1 ter da je okoljska škoda nastala v času samega požara in gašenja požara. Povzročitelj je poudaril, da je takoj začel z izvajanjem sanacijskih ukrepov na osnovi 110.e člena ZVO-1. Povzročitelj je tako navedel, da so bili v času požara in prvi dan po požaru izvedeni naslednji ukrepi:

- Zjutraj po požaru so zaprli iztok v potok Tojnico z napihljivim čepom in začeli črpati mešanico požarnih vod in odpadkov iz lovilnih površin/bazenov.
- Skupaj z Drava vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., so pričeli s črpanjem oljne gošče iz vodotoka Tojnica.
- Iztok iz oljnega lovilca je bil zaradi gošče zamašen in zaoljen, voda je v Tojnico v času gašenja odtekala preko robnikov cestišča, zato so onesnaženo zemlino z lokacije prelitja v potok izkopal in zbrali v zabojnike.
- Skupaj z Drava vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., so nastavili bariere (pivnike in adsorpcijske kače) do iztoka v Ljublanico (postavljeni je bilo okoli 20 barrier).
- Prvi dan po požaru so na lokaciji prelitja ob Tojnici skopali zbirne jame od koder so prečrpavali onesnaženo padavinsko vodo.
- Drugi dan po požaru so zaradi napovedanega dežja na Tojnici zgradili dodaten jez gorvodno od naprave družbe Kemis d.o.o., ki je omogočal prečrpavanje čiste vode mimo onesnaženega področja z oljno goščo. Po prvem dežju so padavinske vode s streh speljali neposredno v Tojnico.

Povzročitelj je, kot izhaja iz dokumenta, zaradi preprečevanja okoljske škode izvedel tudi naslednje ukrepe:

- Vsi iztoki talne meteorne vode iz lokacije naprave družbe Kemis d.o.o. so zaprti, kar pomeni, da celotna lokacija deluje kot lovilna skleda z zadrževalnim volumnom cca. 1.000 m³.
- Vzpostavljen je 24h nadzor objekta in notranjosti lokacije, ki ga vrši pogodbeno podjetje za varovanje.
- Del skladišča, ki je bil poškodovan v požaru je očiščen, in odpadki iz pogorišča so skladiščeni znotraj zadrževalnega sistema.
- Del skladišča, ki v požaru ni bil poškodovan je očiščen.
- Aktivna požarna zaščita nad rezervoarji je v funkciji in jo je možno sprožiti ročno.
- Hidrantni sistem je ponovno usposobljen in preizkušen.

Povzročitelj navaja, da ves čas po nesreči aktivno sodeluje z vsemi pristojnimi organi, lokalno skupnostjo in mediji, z namenom, da se prebivalcem zagotovijo strokovne informacije, ki so osnova za pripravo morebiti potrebnih dodatnih sanacijskih ukrepov. Dodaja, da je 5. 6. 2017 Nacionalni inštitut za javno zdravje objavil rezultate zadnjih ponovnih meritev, iz katerih je ugotovil, da ni več zaznanih posledic požara, zato je povzročitelj menil, da je bilo ukrepanje ob nesreči primerno. Nadalje je povzročitelj navedel, da v kolikor bodo meritve vodotoka Tojnica pokazale, da je vodotok prekomerno onesnažen zaradi posledic požara, bo v sodelovanju s pristojnimi inštitucijami področje saniral.

ARSO je od povzročitelja dne 19. 6. 2017 prejel tudi dopis, naslovljen *Obvestilo št. 2* z dne 15. 6. 2017. V njem povzročitelj navaja, da od pogasitve požara nevarnost za okoljsko škodo ne obstaja več. Z izvajanjem ukrepov za sanacijo okoljske škode je, kot navaja, na osnovi 110.e člena ZVO-1 povzročitelj pričel takoj po požaru. Izvajal je naslednje aktivnosti:

- mešanje ostankov odpadkov s pogorišča, da bi bili ti primerni za odstranitev v sežigalnicah nevarnih odpadkov,
- menjavanje pivnikov in plavajočih barier na Tojnici (v sodelovanju z VGP Drava),
- preselitev trdnih embaliranih nepoškodovanih odpadkov in trdnih odpadkov z delno poškodovano embalažo v dva šotora po 300 m², kjer čakajo na obdelavo ali odvoz
- drobljenje nekaterih skupin odpadkov z najetim drobilnikom hčerinske družbe Kemis-Termoclean iz Zagreba, o čemer je obveščena občina in drugi zainteresirani, poskrbljeno pa je tudi za stalno pripravljenost gasilnega vozila

Povzročitelj je v zaključku *Obvestila št. 2* ponovil, da po požaru ni bilo neposredne nevarnosti za nastanek okoljske škode v družbi Kemis d.o.o.. Da bi se preprečile nove ekološke nesreče in preprečila velika gospodarska škoda zaradi omejevanja proizvodnje in kopičenja odpadkov pri poslovnih partnerjih, so pričeli pridobivati dovoljenje za posrednika in spremembe dovoljenj, ki bodo do realizacije prve faze sanacije njegove naprave omogočile varno delovanje ob sprejemljivem nivoju zalog.

Čeprav je povzročitelj ARSO sicer poslal dve obvestili, ki jih je utemeljil s 110.e člena ZVO-1, vendar z zgolj zelo pomanjkljivim in neustreznim predlogom sanacijskih ukrepov, ga je ARSO z dopisom št. 35400-145/2017-19 z dne 21. 6. 2017 ponovno pozval k posredovanju:

1. predloga sanacijskih ukrepov za sanacijo potoka Tojnica,
2. predloga sanacijskih ukrepov za sanacijo povzročeno tlom na mestu, kjer se je gasilna oziroma požarna voda prelivala v potok Tojnica in
3. informacije o kakovosti vode, ki se zbira v jarku, ki ga je povzročitelj izkopal, da bi preprečil še večje onesnaženje potoka Tojnica.

Obvestil ga je o svojih ugotovitvah glede nastanka okoljske škode, njenih vrst in obsega, ga opozoril na obveznosti iz Uredbe o vrstah ukrepov za sanacijo okoljske škode (Uradni list RS, št. 55/2009), orisal preliminarno mnenje o vrsti in obsegu sanacijskih ukrepov, ter ga pozval k predložitvi predloga sanacijskih ukrepov.

Povzročiteljev predlog sanacijskih ukrepov

ARSO je dne 10. 7. 2017 prejel dokument z naslovom *Predlog sanacijskih ukrepov ter obvestilo o izvedenih ukrepih za tla, skladno s pozivom št. 35400-145/2017-19 z dne 21. 6. 2017*, ki mu je priložen dokument z naslovom *Predlog sanacijskih ukrepov v povezavi s posledicami požara v podjetju Kemis d.o.o.* (v nadaljevanju: predlog sanacijskih ukrepov). Dokument z dne 10. 7. 2017 je poslala družba Ekosfera intelektualne storitve d.o.o., Stari trg pri Ložu, ki je navedena tudi kot pripravljavka predloga sanacijskih ukrepov, in ki jo je povzročitelj pooblastil za zastopanje v tem postopku.

Iz predloga sanacijskih ukrepov med drugim izhaja, da je bilo vzorčenje vode ter vzorčenje muljnega sedimenta v Tojnici in Ljubljani pri ribiškem domu izvedeno 5. 7. 2017, in sicer na štirih dosedanjih merilnih mestih ter na enem dodatnem merilnem mestu – pod mostom pri Komunalnem podjetju Vrhnika, dodatno pa se je vzorčil vtok talne vode v drugi dolvodni zbirni vzdolžni jašek, ki je bil izdelan za potrebe akutnega prestrezanja onesnažene padavinske vode takoj po požaru.

Nadalje iz predloga sanacijskih ukrepov izhaja, da bo povzročitelj izvedel primarno, dopolnilno in kompenzacijsko sanacijo ter da se bo spremljanje učinkovitosti sanacije izvajalo z analizami kemijskih

parametrov v vodi vodotoka Tojnica in rečnem muljnem sedimentu Tojnice. Spremljanje učinkovitosti sanacije se bo izvajalo tudi z monitoringom fitoplanktona, fitobentosa in makrofitov ter bentoških nevretenčarjev, ki se bodo v prizadeti del Tojnice naselili sami, ko bodo za to vzpostavljeni pogoji (kemijsko očiščenje) in monitoringom končnega stanja sanacije. Cilj sanacije je dobro kemijsko in biološko (ekološko) stanje vodotoka, ki bo primerljivo s stanjem pred požarom.

V točki 2.13 predloga sanacijskih ukrepov je podan opis izvedbe primarne sanacije, iz katerega izhaja, da povzročitelj kot najbolj primeren ukrep ocenjuje izločitev onesnaženega muljnega sedimenta iz vodotoka Tojnica. Razlog za to odločitev je predvsem v tem, da je koncentracija onesnaževal v vodi vodotoka relativno hitro padala (analize Tojnice 16. 5. 2014, 22. 5. 2017 in 26. 5. 2017), medtem ko so se onesnaževala v rečnem sedimentu zadržala v bližini naprave, saj ima Tojnica relativno miren tok, kar je razvidno iz rastlinja (npr. lokvanji), ki ne uspeva na hitro tekočih vodah. Izvedba je predvidena v času najnižjega vodostaja, to je predvidoma v avgustu 2017, izvajalec pa naj bi bil koncesionar iz 161. člena Zakona o vodah, družba VGP Drava. Tehnično se bo mulj odstranil s počasnim vakuumskim izsesavanjem, da se prepreči dvig mulja z dna vodotoka. Mulj se bo oddal pooblaščenemu obdelovalcu odpadkov. Dolžina vodotoka, kjer se bo rečni muljni sediment izsesal, bo določena na podlagi analiz mulja, ki je bil vzorčen dne 5. 7. 2017, v povezavi z rezultati analiz rečnega muljnega sedimenta, ki so bile povzročitelju posredovane s strani ARSO kakor tudi koncesionarja VGP Drava.

Nadalje iz predloga sanacijskih ukrepov izhaja, da primarna sanacija onesnažene zemljine v času izdelave predloga sanacijskih ukrepov ni predvidena, ker se je 2. 6. 2017 izvedla obsežna odstranitev onesnažene zemljine, zaradi česar v tem segmentu zaenkrat sledi le analiza tal, v kolikor bo analiza pokazala, da sanacija ni bila zadostna, se pripravi dopolnitev k temu predlogu programa sanacije. Vzorčenje tal se bo izvedlo v obdobju avgust – september 2017. Zaradi navedenega povzročitelj v predlogu sanacijskih ukrepov obravnava le sanacijo vodotoka in sanacijo rečnega muljnega sedimenta.

Povzročitelj je predvidel tako dopolnilno kakor tudi kompenzacijsko sanacijo za rečni sediment in biološko stanje vodotoka (ribe). Kot dopolnilna sanacija je predvidel bioremediacijo z injektiranjem mikroorganizmov, ki razgrajujejo onesnaževala, neposredno v rečno dno, kot druga opcija dopolnilne sanacije pa je izvedba ekoremediacije s pomočjo rastlin. Kompenzacijska sanacija naj bi se izvedla kot tretja faza sanacije, ko bo kemijsko stanje vodotoka v dobrem kemijskem stanju, ko bodo vsebnosti onesnaževal v rečnem muljnem sedimentu padle pod vrednosti nizozemskih intervencijskih vrednosti (v primeru, če določen parameter, za katerega je bilo ugotovljeno preseganje, ni vključen v seznam nizozemskih intervencijskih vrednosti, pa znižanje vsebnosti onesnaževal za najmanj 70% glede na analizo rečnega muljnega sedimenta z dne 22. 5. 2017), ter ko bodo v dobrem biološkem stanju fitoplankton, fitobentos in makrofiti ter bentoški nevretenčarji. Kompenzacijska sanacija se bo izvedla z vnosom rib ali drugih njihovih razvojnih faz v obravnavano območje Tojnice.

Cilj sanacije je dobro kemijsko in biološko (ekološko) stanje vodotoka Tojnica skladno s predpisi o stanju površinskih voda, ter za rečni muljni sediment vsebnost onesnaževal pod nizozemskimi intervencijski vrednostmi, v primeru, če določen parameter, za katerega je bilo ugotovljeno preseganje, ni vključen v seznam nizozemskih intervencijskih vrednosti, pa znižanje vsebnosti onesnaževal za najmanj 70% glede na analizo rečnega muljnega sedimenta z dne 22. 5. 2017.

V predlogu sanacijskih ukrepov so podana tudi merila in enote vrednotenja za primarno, dopolnilno in kompenzacijsko sanacijo. Merila in enote vrednotenja za primarno sanacijo: količina izsesanega rečnega muljnega sedimenta, pri čemer predstavlja najmanj 60% izsesanega rečnega muljnega sedimenta na izbranem odseku vodotoka uspešno primarno sanacijo. Merila in enote vrednotenja za dopolnilno sanacijo: znižanje organskih onesnaževal (predvsem ogljikovodik, topila, pesticidi) v preostalem muljnem sedimentu, pri čemer predstavlja uspešno dopolnilno sanacijo znižanje vrednosti onesnaževal pod vrednosti nizozemskih intervencijskih vrednosti, v primeru, če določen parameter, za

katerega je bilo ugotovljeno preseganje, ni vključen v seznam nizozemskih intervencijskih vrednosti, pa znižanje vsebnosti onesnaževal za najmanj 70% glede na analizo rečnega muljnega sedimenta z dne 22. 5. 2017. Merila in enote vrednotenja za kompenzacijsko sanacijo: vrstna sestava in številčnost rib, pri čemer se šteje kot uspešna kompenzacijska sanacija, če se v enem letu po začetku sanacijske kompenzacijske sanacije doseže nivo stanja glede vrstne sestave in številčnosti rib, kot je podano v drugem stolpcu spodnje tabele:

Vzorčenje v letu 2017 v Tojnici – stanje pred požarom	Merila in enote vrednotenja za uspešnost kompenzacijske sanacije
10 osebkov vrste klen	8 - 10 osebkov vrste klen
50 osebkov vrste babica	40 - 50 osebkov vrste babica
2 osebkov vrste navadna nežica	1 - 2 osebkov vrste navadna nežica
15 osebkov vrste navadni golobček	12 -15 osebkov vrste navadni golobček
1 osebek vrste sončni ostrž	0 - 1 osebek vrste sončni ostrž

Uspešna izvedba kompenzacijske sanacije je povezana z ustreznim stanjem kakovosti glede fitoplanktona, fitobentosa in makrofitov ter bentoških nevretenčarjev, zato se bo začela izvajati po izvedbi monitoringa biološkega stanja Tojnice iz vidika navedenih organizmov in po ugotovitvi, da je biološko stanje vodotoka iz omenjenega vidika ustrezno in primerno za začetek kompenzacijske sanacije.

V predlogu sanacijskih ukrepov so podane tudi razpoložljive informacije o ključnih receptorjih, pričakovani velikosti vpliva, času okrevanja, razumnih sanacijskih alternativah in stroških. Pričakovani čas okrevanja vode vodotoka Tojnica je 3 mesece po izvedbi primarne sanacije, stroški izvedbe sanacijskega ukrepa znašajo 70.000 €. Pričakovani čas okrevanja rečnega sedimenta je 1 leto, predvideni so stroški izvedbe sanacijskega ukrepa v višini 130.000 €. V predlogu sanacijskih ukrepov je v točki 2.1.7 podan tudi časovni potek izvedbe posameznih faz sanacije iz katerega med drugim izhaja, da je bilo 5. 7. 2017 izvedeno vzorčenje vode vodotoka in rečnega muljnega sedimenta Tojnice ter da se 21. 7. 2017 pričakuje pridobitev rezultatov analiz vzorčenja vode in rečnega muljnega sedimenta. V avgustu 2017 je predvidena ocena količin rečnega muljnega sedimenta in lokacij s strani koncesionarja za urejanja vodotokov, ter izvedba primarne sanacije z vakuumskim izsesavanjem muljnega rečnega sedimenta. Od septembra 2017 do junija 2018 je predvidena eko/bioremediacija. Od Junija 2018 do septembra 2018 je predvidena izvedba monitoringa kemijskih parametrov rečnega muljnega sedimenta Tojnice, izvedba monitoringa fitoplanktona, fitobentosa in makrofitov ter bentoških nevretenčarjev v Tojnici ter izvedba monitoringa vrstne sestave in številčnosti rib. Za obdobje oktober 2018 do december 2018 je predvideno vrednotenje rezultatov monitoringa kemijskih parametrov rečnega muljnega sedimenta Tojnice in biološkega stanja Tojnice in definiranje korakov kompenzacijske sanacije, ki bo vključevala naslednja izhodišča: določitev, katera razvojna stopnja rib (jajčeca, mladice, odrasli osebkov) za vsako posamezno vrsto rib bo primerna za vnos v Tojnico, določitev časa vnosa glede na vrsto rib, določitev območja habitata glede na vrsto rib. Izvedba kompenzacijske sanacije je predvidena v obdobju februar 2019 do november 2019, od maja 2020 do septembra 2020 je predvidena izvedba monitoringa vrstne sestave in številčnosti rib v Tojnici in oktobra 2020 celovito vrednotenje učinkovitosti realizirane sanacije.

Povzročitelj je v 3. poglavju predloga sanacijskih ukrepov določil tudi obseg monitoringa za vodo vodotoka Tojnica, obseg monitoringa za muljni rečni sediment vodotoka Tojnica in obseg monitoringa za dobro biološko (ekološko) stanje vodotoka Tojnica ter obseg poročanja o izvajanju sanacijskih ukrepov.

Pred obrazložitvijo posameznih točk izreka se je treba opredeliti do narave povzročiteljevega predloga sanacijskih ukrepov. Prvi odstavek 110.e člena ZVO-1 določa, da mora v primeru nastanka okoljske

škoda mora njen povzročitelj ministrstvo nemudoma obvestiti o vseh pomembnih dejstvih, izvesti vse potrebne ukrepe za njeno omejitev in poslati ministrstvu informacije o nastali okoljski škodi in predlog sanacijskih ukrepov v odobritev. Tretji odstavek nadalje določa, da ministrstvo preuči vrsto, obseg in pomen okoljske škode za prizadeti posebni del okolja in možnost njegove naravne obnovitve, povzročitelju pa na podlagi predpisa iz devetega odstavka tega člena z odločbo odredi izvedbo najustrežnejših sanacijskih ukrepov. Iz citiranih zakonskih določil izhaja, da ima povzročitelj obveznost pripraviti predlog sanacijskih ukrepov, medtem ko se njegova odobritev odraža v odločbi, s katero organ odredi izvedbo najustrežnejših ukrepov. Zlasti beseda "najustrežnejših" kaže na to, da mora upravni organ sanacijske ukrepe iz povzročiteljevega predloga kritično preizkusiti glede na informacije o nastali okoljski škodi in njenem pomenu za prizadeti posebni del okolja. To nadalje pomeni, da na povzročiteljev predlog sanacijskih ukrepov upravni organ ni vezan (njegova odločitev ni omejena le na odobritev ali ne-odobritev predloga v celoti), pač pa mu predlog služi le kot osnova, iz katerega izhajajo nekateri drugi podatki, ki so glede na Uredbo o vrstah ukrepov za sanacijo okoljske škode pomembni za določitev in odreditev najustrežnejših ukrepov. Te upravni organ glede na vrsto, obseg in pomen okoljske škode za prizadeti posebni del okolja in možnost njegove naravne obnovitve (kar predhodno preuči, tretji odstavek 110.e člena ZVO-1) samostojno odredi (vključno s podrobnejšimi navodili za njihovo izvedbo – sedmi odstavek 110.e člena ZVO-1).

Kot bo razvidno iz nadaljevanja obrazložitve, je mogoče pričujočo odločbo šteti za odobritev predloga sanacijskih ukrepov le v delu, v katerem se lokacijsko in po naravi ukrepov ujema z ukrepi iz povzročiteljevega predloga.

Č) Utemeljitev odločitve za izdajo delne odločbe in obrazložitev posameznih točk izreka

Prvi odstavek 110.e člena ZVO-1 določa, da mora v primeru nastanka okoljske škode njen povzročitelj ministrstvo nemudoma obvestiti o vseh pomembnih dejstvih, izvesti vse potrebne ukrepe za njeno omejitev in poslati ministrstvu informacije o nastali okoljski škodi in predlog sanacijskih ukrepov v odobritev. Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za nastanek okoljske škode, lahko skladno z določbo sedmega odstavka 110.e člena ZVO-1 od njenega povzročitelja zahteva določene informacije o nastali škodi ali z odločbo odredi izvedbo sanacijskih ukrepov, vključno s podrobnejšimi navodili za njihovo izvedbo.

V konkretni zadevi je ARSO s postopkom ugotavljanja, ali je bila povzročena okoljska škoda, začel po uradni dolžnosti že prvi dan po požaru v napravi povzročitelja, kar šteje kot vir okoljske škode. V nadaljnjem postopku je od povzročitelja zahteval dodatne informacije pa tudi predlog sanacijskih ukrepov. Ko se je na podlagi lastnih ugotovitev in povzročiteljevih informacij z dejanskim stanjem seznanil, je ugotovil, da obstajajo pogoji za izdajo delne odločbe, in da je treba to delno odločbo izdati v skrajšanem postopku.

Skladno s prvim odstavkom 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/2010, v nadaljevanju: ZUP) izda organ, ki je pristojen za odločanje, na podlagi dejstev, ugotovljenih v postopku, odločbo o zadevi, ki je predmet postopka. V drugem odstavku 207. člena ZUP je določeno, da se z odločbo odloči o vseh zahtevkih stranke, tudi če je postopek začel po uradni dolžnosti. Nadalje ZUP v 219. členu določa, da kadar se lahko odloča o kakšni zadevi po delih oziroma po posameznih zahtevkih, pa so posamezni zahtevki primerni za odločitev, lahko izda pristojni organ odločbo samo o teh delih oziroma zahtevkih (delna odločba).

Poleg tega ZUP v prvem in drugem odstavku 144. člena določa, da lahko organ takoj odloči o zadevi po skrajšanem postopku, če gre za nujne ukrepe v javnem interesu, ki jih ni mogoče odlagati, pa so

dejstva, na katera se mora opirati odločba, ugotovljena ali vsaj verjetno izkazana. Nujni ukrepi so podani, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javni red in mir, za javno varnost ali za premoženje večje vrednosti. Poleg teh pravno varovane kategorije, ki so podlaga za hitro ukrepanje, ZUP opredeli tudi v tretjem odstavku 18. člena ZUP: možnost nastanka škodljivih posledic za življenje ali zdravje ljudi, za **naravno oziroma življenjsko okolje** ali premoženje. ARSO meni, da gre tudi pri možnosti nastanka škodljivih posledic za naravno oziroma življenjsko okolje (v ta okvir pa pomensko sodi tudi nevarnost nastanka okoljske škode) za okoliščino, v kateri sme upravni organ zaradi varstva javnega interesa v skrajšanem postopku izdati odločbo kot nujni ukrep¹. V nadaljevanju sledi utemeljitev odločitve, da se v skrajšanem postopku izda delna odločba.

ARSO je ugotovil, da lahko na podlagi ugotovljenih dejstev odloči samo o odreditvi izvedbe ukrepov primarne sanacije dela potoka Tojnica, in sicer na odseku, ki ga gorvodno omejuje točka, ki je 5 m pred mestom prelitja onesnažene požarne vode v potok Tojnica (koordinate: GKY 447191, GKX 92563), dolvodno pa most ceste Pot na Tojnice, ki povezuje Sinjo Gorico in Vrhniko, preko imenovanega potoka (koordinate: GKY 447310, GKX 92499) (v nadaljevanju: odsek). Gre za območje, kjer je bila zaradi prelivanja onesnažene požarne vode z območja povzročiteljeve naprave v potok, pomešane z onesnaževali in ostanki gorenja, povzročena okoljska škoda z največjimi škodljivimi vplivi na vode in biotsko raznovrstnost. Za odstranitev oljne gošče je od začetka izvajanja interventnih ukrepov poskrbel koncesionar za izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda gospodarske javne službe čiščenja površinskih voda, družbo DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj, ki je ta dela opravil v vlogi koncesionarja omenjene gospodarske javne službe. Kot pa pravilno ugotavlja povzročitelj, se je velik del onesnaževal, ki se niso raztopila ali pomešala z vodo in odtekla, ujel v sediment tega potoka (glej točko B) *Okoljska škoda povzročena biotski raznovrstnosti*). S temi snovmi onesnažen sediment ni le okoljska škoda sama po sebi (zaradi preseženih mejnih vrednosti ter porušene strukture bentoških združb), pač pa istočasno tudi nevarnost za nastanek nove okoljske škode na vodah. Ta lahko nastane ob prvem primeru povečanega pretoka potoka, ob katerem se lahko sediment dvigne in odplavi dolvodno (s čimer se obseg tega onesnaženja razširi) ali pa se ujeta onesnaževala ponovno prenesejo v vodo, in povzročijo podobne škodljive učinke, kot so opisani v točki B) *Okoljska škoda povzročena na vodah* in *Okoljska škoda povzročena biotski raznovrstnosti*. Opraviti imamo torej z že povzročeno okoljsko škodo ter hkrati z nevarnostjo njenega nastanka oziroma širitve. To sicer ne pomeni, da okoljska škoda ni bila povzročena na območju, ki je zunaj zgoraj omenjenega odseka. Pomeni le to, da za ostala območja in obseg ARSO še nima dovolj podatkov, na podlagi katerih bi lahko ugotovil relevantno dejansko stanje in odločil na podlagi 110.e člena ZVO-1. Prav dejstvo, da ob povečanih pretokih potoka lahko pride do negativnih sprememb posebnega dela okolja ali večje merljive prizadetosti njegove funkcije (glej 6.8.2.1. točko 3. člena ZVO-1) je ARSO spodbudilo, da ukrepe primarne sanacije za območje, za katerega je z veliko verjetnostjo izkazan obstoj okoljske škode in hkratna nevarnost za nastanek nove, o nastali okoljski škodi ter njenem obsegu, odredi čim prej, torej v skrajšanem postopku (4. točka prvega odstavka 144. člena ZUP), saj je prepričan, da gre za nujen ukrep, ki je v javnem interesu. Poletne hidrološke razmere namreč omogočajo lažjo izvedbo ukrepov in onemogočajo, da bi se uresničila nevarnost nastanka novih negativnih vplivov.

Pojasniti je potrebno še, zakaj se je omejil na odsek. Na območju 5 metrov gorvodno od mesta prelitja požarne vode, je glede na pretok in hitrost vode v potoku mogoče razumno pričakovati, da se je onesnaženje razširilo tudi v smeri, ki je nasprotna smeri toka vode. Zaključno (spodnjo) točko odseka pa je določil na podlagi podatkov, da so interventna dela koncesionarja gospodarske javne službe, družbe DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj potekala do tega mesta. Na tem odseku je navedeni koncesionar nameščal sredstva za lovljenje oljne gošče in jo tudi odstranjeval. Pri tem

¹ Glej komentar 144. člena ZUP v Zakon o splošnem upravnem postopku s komentarjem, Jerovšek T. (ur.) in Trpin G (ur.), Inštitut za javno upravo, Ljubljana, 2004 (str. 436 – 440)

delu so njegovi delavci bredli po vodi in sproti dvigali sediment, omogočili vezavo večje količine onesnaževal v nižje plasti sedimenta ter povzročali mešanje zgornjih, onesnaženih plasti, s spodnjimi.

ARSO na podlagi teh dejstev ugotavlja, da je sediment v največji meri onesnažen prav na zgoraj opredeljenem odseku potoka, ki je hkrati največji potencialni vir nove okoljske škode. Zato je na podlagi 219. člena ZUP to odločbi izdal kot delno odločbo, v kateri je odredil zgolj ukrepe primarne sanacije na omejenem območju, saj je o tem glede na stanje spisne dokumentacije mogoče odločiti, ne da bi s tem ogrozil odločanje o odreditvi drugih sanacijskih ukrepov (na istem ali drugem območju) (to je hkrati tudi **obrazložitev VI. točke izreka**). Odločbo je na podlagi prvega odstavka 144. člena ZUP izdal v skrajšanem ugotovitvenem postopku takoj, ko je spoznal, da so relevantna dejstva izkazana z zadostno verjetnostjo, in da gre za nujni ukrep v javnem interesu. Nekaj dni pred izdajo odločbe je ARSO prejel več zahtev za vstop stranskih udeležencev v ta postopek. Postopkovna pravila odločanja o dovolitvi stranske udeležbe zahtevajo izvedbo več procesnih dejanj (opredelitev stranke do zahtev, izdaja sklepov, pritožba zoper katere ima suspenzivni učinek ipd.), za katere je ARSO ugotovil, da bi lahko odložile izdajo odločbe in posledično izvedbo sanacijskih ukrepov v obdobje, ko bi bila njihova izvedba zaradi spremenjenih hidroloških razmer bistveno otežena, zaradi povečane verjetnosti povečanih pretokov potoka Tojnica pa bi lahko prišlo tudi do novega primera okoljske škode, kar je vse opisano zgoraj. Dodaten razlog, ki je ARSO nagnil k izdaji te odločbe, je dejstvo, da gre za delno odločbo, kar pomeni, da je morebiti nezadostno odrejene sanacijske ukrepe mogoče odrediti tudi kasneje.

K I. točki izreka

S I. točko izreka je ARSO na odseku potoka Tojnica odredil izvedbo ukrepov primarne sanacije, kot so opredeljeni v Uredbi o vrstah ukrepov za sanacijo okoljske škode (v nadaljevanju: Uredba). Namenjeni so obnovitvi poškodovanega posebnega dela okolja oziroma njegove funkcije v referenčno stanje (prvi odstavek 5. člena Uredbe). Pri načrtovanju oziroma izbiri ukrepov primarne sanacije mora biti naravna obnovitev obravnavana kot najboljša možnost. Naravna obnovitev lahko vsebuje tudi izvedbo določenih dejavnosti, kot je na primer odstranitev dejavnikov, zaradi katerih je prišlo do okoljske škode posebnega dela okolja oziroma njegove funkcije. V okviru naravne obnovitve mora biti kot sanacijski ukrep določeno vsaj aktivno spremljanje oziroma monitoring poteka naravne obnovitve (tretji odstavek 5. člena Uredbe). Povzročitelj je smiselno enake ukrepe predlagal v svojem predlogu sanacijskih ukrepov, ARSO pa ocenjuje, da je ustrezno ocenil merila za izbor teh ukrepov iz prvega odstavka 15. člena Uredbe. ARSO še ocenjuje, da so ukrepi iz I. točke izreka ključni za to, da bodo skupaj z morebiti kasneje odrejenimi ukrepi dopolnilne sanacije privedli do obnovitve posebnega dela okolja (voda potoka Tojnica ter njenega ekosistema) in njegovih funkcij v referenčno stanje – stanje pred nastankom okoljske škode. Odrejenimi ukrepi namreč sledijo cilju odstranitve dejavnikov (npr. kemikalij ali fizičnih ovir), zaradi katerih se je poslabšalo stanje posebnega dela okolja oziroma njegovih funkcij, ter predstavljajo aktiven poseg na območju okoljske škode z namenom, da se pospeši naravna obnovitev (četrti odstavek 5. člena Uredbe).

Odstranitev sedimenta do globine 10 cm je namenjena odstranitvi onesnaževal, ki so se na sediment vezale po škodnem dogodku. Ne glede na to pa je na mestih, kjer je pri izvedbi interventnih ukrepov prišlo do mešanja sedimentnih plasti, odrejena odstranitev sedimenta do globine premešanja. Te globine in mest vnaprej ni mogoče identificirati, rezultat česar je odločitev iz II. točke izreka (pojasnjeno v nadaljevanju).

Zelo pomemben vidik izvedbe ukrepov je, da se prepreči oz. zmanjša nevarnost za širjenje onesnaževal in nastanek nove okoljske škode (drugi odstavek 110.e člena ZVO-1). V točki I/2. izreka je ARSO izrekel natančnejša navodila za izvedbo ukrepov iz točke I/1., ki zasledujejo prav ta cilj. Podlago za izrek podrobnejših navodil za izvedbo je sedmi odstavek 110.e člen ZVO-1. Točka I/3. zavezuje povzročitelja, da z odstranjenim sedimentom ravna kot z odpadkom. Od njegove sestave

oziroma onesnaženosti je odvisno, ali gre za nevaren ali nenevaren odpadke, od česar so odvisni tudi postopki ravnanja z njim. Skladno s predpisi, ki urejajo odpadke, se bo povzročitelj okoljske škode štel tudi za povzročitelja odpadkov oziroma imetnik odpadkov, za različne načine ravnanja pa predpisi predvidevajo izpolnjevanje predpisanih pogojev ter pridobitev predpisanih aktov.

K II. točki izreka

Drugi odstavek 110.g člena ZVO-1 določa, da povzročitelj okoljske škode krije tudi stroške ugotavljanja okoljske škode ali njene neposredne nevarnosti, stroške vodenja upravnega postopka in zbiranja podatkov ter stroške spremljanja in nadzora izvajanja ukrepov, o čemer izda ministrstvo poseben sklep. Iz citiranega določila posredno izhaja, da je sestavni del sanacije okoljske škode tudi spremljanje in nadzor izvajanja sanacijskih ukrepov. To izhaja tudi iz Uredbe, ki v V. točki Priloge 4 določa, da se s predlogom sanacijskih ukrepov predvidi tudi obseg monitoringa in poročanja o izvajanju sanacijskih ukrepov. Tega se ne nazadnje zaveda tudi povzročitelj, ki je v 3. poglavju predloga sanacijskih ukrepov to tudi predlagal.

Pojasniti je treba, da gre za nadzor in spremljanje sanacije, torej njene učinkovitosti in kakovosti, in ne za upravni (inšpekcijski) nadzor nad spoštovanjem povzročiteljevih obveznosti iz te odločbe. Ta je, kot to določa prvi odstavek 156. člena ZVO-1, v pristojnosti inšpekcije, pristojne za varstvo okolja. Nadzor nad uspešnostjo (učinkovitostjo in kakovostjo) sanacijskih ukrepov pa je v pristojnosti organa, ki je sicer pristojen za njihovo odreditev, torej ARSO. Smisel tega nadzora je v ugotovitvi, ali so bili odrejeni sanacijski ukrepi ustrezni – ali so dosegli pričakovani učinek. Če kljub vsem predhodno ugotovljenim dejstvom in izboru skladno z Uredbo odrejeni sanacijski ukrepi ne bi privedli do vzpostavitve referenčnega stanja posebnega dela okolja ali njegovih funkcij, bi namreč ARSO lahko odredil izvedbo dodatnih sanacijskih ukrepov. Prav ugotavljanju tega pa je namenjen nadzor in spremljanje izvajanja sanacijskih ukrepov.

V tej odločbi je ta nadzor sestavljen iz treh delov. Prvi del predstavlja nadzor izvajanja konkretnih del iz I/1. in I/2. točke izreka. V II. točki izreka je opredeljen nadzor oziroma spremljanje prav v tem delu. Čeprav je povzročitelj v predlogu sanacijskih ukrepov navedel, da bo ta dela izvajala družba DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj, se je v postopku izkazalo, da ta teh del ne bo izvajala. Gre namreč za poslovni odnos med povzročiteljem in izvajalcem del, ki pa po zbranih informacijah ni bil vzpostavljen. Omenjena družba je tudi koncesionar za izvajanje del in storitev čiščenja gladine celinskih voda ter preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda gospodarske javne službe čiščenja površinskih voda (glej tretji odstavek 6. člena Uredbe o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb (Uradni list RS, št. 109/10, 98/11, 102/12 in 89/14), a je koncesija ne zavezuje k izvedbi sanacijskih ukrepov, pač pa ukrepov, ki pomenijo izvedbo te javne službi, zlasti interventnih ukrepov. Slednje je ob škodnem dogodku na potoku Tojnica tudi izvajala.

Za družbo DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj, je torej mogoče ugotoviti, da zaradi odsotnosti poslovnega razmerja s povzročiteljem v tem primeru ni v nasprotju interesov. Ker gre za koncesionarja del in storitev čiščenja iz tretjega odstavka 6. člena *Uredbe o načinu izvajanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda in o koncesijah teh javnih služb* ter koncesionarja javnih služb na nekaterih območjih iz 5. člena iste uredbe, je družbi treba priznati tudi usposobljenost za nadzor nad deli iz I.1 in I.2 točke izreka. Hkrati pa pozna stanje na terenu, zlasti okoliščine izvajanja interventnih ukrepov. Prav slednje je za identifikacijo mest, kjer bo moral povzročitelj odstraniti sediment do globine, ki je večja od 10 cm, ključno. Navedena dejstva so bila odločilna za to, da je ARSO z II. točko izreka omenjeno družbo ob smiselni uporabi 190. člena ZUP imenoval za izvedenca (poimenovan je kot izvajalec operativnega nadzora). Pri tem je ARSO uporabil tudi možnost iz tretjega odstavka 190. člena ZUP in povzročitelju ni dal možnosti opredeliti se do imenovanja, saj ukrepe iz I/1. in I/2. točke izreka šteje za nujne ukrepe v javnem interesu (drugi

odstavek 144. člena ZUP), z izvedbo katerih ni mogoče odlašati (glej tudi obrazložitev v uvodnih odstavkih točke Č)).

Naloge izvedenca – izvajalca operativnega nadzora so opredeljene kot spremljanje izvajanja ukrepov iz I/1. in I/2. točke izreka (prva alineja točke II/1.), strokovna pomoč povzročitelju pri njihovi izvedbi (druga in tretja alineja točke II/1.) ter izdelava izvida in mnenja (tretja alineja točke II/1.). V točki II/2. je določena obveznost povzročitelja, da izvajalcu operativnega nadzora povrne upravičene stroške, in sicer v 30 dneh od prejema računa, ki ga bo izvajalec operativnega nadzora izdal, ko bo izvršil vse naloge iz točke II/1. Upravičene stroške izvedenskega dela opredeljuje prvi odstavek 119. člena ZUP: potni stroški in izdatki v zvezi z bivanjem v kraju, pravica do povrnitve izgubljenega zaslужka (če jim za ta čas ne gre zaslужek) in plačilo za opravljeno storitev. Odločitev temelji na drugem odstavku 110.g člena ZVO-1, in po vsebini predstavlja delni sklep o stroških.

K III. točki izreka

Drugi del nadzora in spremljanja sanacije se nanaša na učinke sanacije po izvedenih delih iz I/1. in I/2. točke. Opredeljuje ga III. točka izreka. Za ugotavljanje učinkov sanacije je bistveno, da se preveri, ali je v sedimentu, ki bo v strugi potoka Tojnica ostal po izvedbi ukrepov, še mogoče zaznati obremenjenost z onesnaževali, ki so posledica škodnega dogodka. Povzročitelj bo zato moral zagotoviti njegovo vzorčenje in analizo. V III/1. točki so določene približne lokacije vzorčenja, pri čemer odločba dopušča, da se lokacija prilagodi oziroma natančneje določi na kraju izvedbe. Šele po izvedbi ukrepov iz I/1. in I/2. se bo namreč izkazalo, kje točno je treba odvzeti vzorce preoatlega sedimenta. Te lokacije bodo določili predstavniki ARSO, katerih prisotnost se zagotavlja z obveznostjo iz IV. točke izreka.

V točki III/2. so določene skupine parametrov, o prisotnosti katerih je treba izvesti analize. Parametri so izbrani glede na njihovo dokazano prisotnost v sedimentu, ki naj se odstrani, in ki kažejo na onesnaženje sedimenta prav zaradi škodnega dogodka (in ne morebiti iz drugih virov).

V točki III/3. so določeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati izvajalec vzorčenja in analiz. Ti pogoji zagotavljajo, da bosta vzorčenje in analiza vzorcev izvedeni strokovno ustrezno, rezultati analiz pa bodo verodostojni. Rezultate analize (poročilo o analizi) mora povzročitelj poslati ARSO v 5 dneh po prejemu (točka III/4.).

K V. točki izreka

Tretji del nadzora nad izvedbo sanacijskih ukrepov bo omogočil povzročitelju tako, da bo o izvedbi izvedbi sanacijskih ukrepov iz I/1. do I/3. točke izreka izdelal poročilo in ga poslal ARSO. To mora storiti v 15 dneh po tem, ko bo v celoti izvedel ukrepe iz I. točke.

Na podlagi tega poročila bo ARSO omogočen vpogled v celoto izvedenih aktivnosti, ki pomenijo izvršitev te odločbe.

K IV. točki izreka

Povzročitelj je odgovoren za sanacijo okoljske škode. To pomeni, da mora sam poskrbeti za to, da se izvedejo odrejeni sanacijski ukrepi, kar vključuje tudi izvedbo po tretjih osebah, pri katerih naroči njihovo izvedbo (podizvajalcih), za ta dela pa ne sme angažirati družbe DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj.

Odgovornost za sanacijo pa ne pomeni, da v zvezi z njihovo izvedbo druge osebe ne bi imele upravičenega interesa. Ta se kaže v naslednjem. ARSO mora imeti kot pristojni organ za nadzor in spremljanje (glej uvodne odstavke obrazložitve k II. točki izreka) možnost, da izvedbo ukrepov fizično spremlja nadzira in spremlja na kraju samem. Izvedbe vzorčenja (točka III/1.) povzročitelj niti ne sme začeti, dokler natančnih mest vzorčenja ne določijo predstavniki ARSO. Inšpektorat RS za okolje in

prostor je organ, ki izvaja upravni nadzor nad spoštovanjem te odločbe, družba DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.o.o., Ptuj, pa je s to odločbo imenovana kot izvedenec (izvajalec operativnega nadzora), ki s to odločbo naloženih ji nalog ne more izvesti, če ob izvedbi sanacijskih ukrepov ni prisotna na kraju izvedbe. Navedene mora povzročitelj obvestiti o času (dnevu in po možnosti uri), ko bo izvajal katerega od sanacijskih ukrepov iz točke I/1. in I/2., ARSO pa tudi pred začetkom izvajanja vzorčenja iz točke III/1..

Drugačen je interes Ribiške družine Vrhnika. Imenovano društvo je po Zakonu o sladkovodnem ribištvu (Uradni list RS, št. 61/06) imetnik koncesije ribiškega upravljanja v okolišu, v katerega spada tudi potok Tojnica. Med nalogami koncesionarja so tudi aktivnosti za ohranjanje ugodnega stanja rib (4. točka tretjega odstavka 28. člena Zakona o sladkovodnem ribištvu). Ribiška družina Vrhnika ima torej pravno utemeljeni interes za spremljanje sanacijskih ukrepov na potoku Tojnica, zlasti pa ima pravni interes za to, da zaščiti populacijo rib v potoku pred negativnimi vplivi, ki jih bo predvidljivo imela izvedba sanacijskih ukrepov, zlasti izvedba točke I/2.. Ker je ARSO pred izdajo odločbe prepoznal pravni interes Ribiške družine Vrhnika, jo skladno s 43. členom ZUP šteje za stransko udeleženko tega postopka. Od vročitve te odločbe dalje se tako udeležuje tega upravnega postopka kot stranska udeleženka, razen če bo v nadaljevanju sporočila, da te svoje procesne pravice ne želi uresničevati (smiselna uporaba prvega in četrtega odstavka 143. člena ZUP). Ribiška družina Vrhnika mora imeti možnost, da na odseku potoka Tojnica izlovi ribe preden bo povzročitelj začel z odstranjevanjem sedimenta. Iz tega razloga je ARSO v IV. točki določil, da mora povzročitelj tudi omenjeno ribiško družino obvestiti o času začetka izvajanja sanacije, hkrati pa, da ji mora omogočiti izlov rib. Če se bo ribiška družina zanj odločila, jo veže omejitev iz izreka: pri izlovu ne sme priti do dviganja sedimenta v vodni stolpec, kar mora upoštevati tudi povzročitelj, ki bo moral zagotoviti pogoje, da izvede izlov s to omejitvijo.

ZRSVN, Zavod za ribištvo Slovenije in Direkcija RS za vode so v dosedanjem postopku sodelovale pri ugotavljanju vrste in obsega okoljske škode, ter pri identifikaciji najustreznejših sanacijskih ukrepov. Ker postopek s to odločbo ne bo končan, ARSO pa bo strokovno pomoč navedenih inštitucij še potreboval, je smiselno, da povzročitelj pred začetkom izvajanja ukrepov iz točke I/1. in I/2. obvesti tudi njih. Ob izvajanju ukrepov ali neposredno po tem bodo imele navedene inštitucije na kraju izvedbe možnost seznaniti se z okoliščinami, s katerimi bi se sicer težje seznanile. Njihova strokovna mnenja v tem upravnem postopku bi se na podlagi tega lahko tudi spremenila. ARSO meni, da je spremljanje izvedbe ukrepov in okoliščin te izvedbe (zlasti stanje struge vodotoka) v interesu imenovanih inštitucij z vidika zaščite javnega interesa na področju, na katerem so te inštitucije pristojne izvajati svoje naloge. Tudi zanje torej velja, da jih mora povzročitelj obvestiti o času izvedbe.

Ker bo povzročitelj ob izvedbi ukrepov iz I. točke pomembno vplival na obliko struge potoka Tojnica, je smiselno, da se s spremenjenim morfološkim stanjem vodnih zemljišč seznanijo tudi imetnik koncesije izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč na območju srednje Save – družbo HIDROTEHNIK Vodnogospodarsko podjetje d.d., Slovenčeva ulica 97, Ljubljana. Tudi zanj velja, da ga mora povzročitelj pred izvedbo ukrepov obvestiti.

K VII. točki izreka

Drugi odstavek 110.f člena ZVO-1 določa, da povzročitelj okoljske škode krije tudi stroške ugotavljanja okoljske škode ali njene neposredne nevarnosti, stroške vodenja upravnega postopka in zbiranja podatkov ter stroške spremljanja in nadzora izvajanja ukrepov, o čemer izda ministrstvo poseben sklep. ZVO-1 torej v nasprotju z ZUP predvideva, da so stroški postopka (poleg drugih stroškov upravnega organa) predmet posebnega sklepa, in ne odločbe o odreditvi sanacijskih ukrepov. Četrty odstavek 118. člena ZUP določa, da če organ ne odloči o stroških v odločbi, mora v odločbi navesti, da bo izdal o stroških poseben sklep. V skladu z navedenima zakonskima določbama je ARSO v VII. točki izreka odločil oziroma napovedal, da bo o stroških postopka izdan poseben sklep.

D) Dokončnost in izvršljivost odločbe

Šesti in sedmi odstavek 110.e člena ZVO-1 določata, da pritožba zoper odločbo, izdano na podlagi tega člena, ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Prvi, drugi in četrti odstavek 224. člena ZUP določajo, da je odločba, ki se ne more več izpodbijati s pritožbo, dokončna, od dneva, ko je bila vročena stranki, oziroma od preteka roka za (prostovoljno) izvršitev pa tudi izvršljiva. To pomeni, da mora povzročitelj v postavljenem roku izvršiti obveznosti iz te odločbe ne glede na to, ali bo zoper odločbo sprožil upravni spor, sicer lahko sledi prisilna izvršba.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo pritožba ni dovoljena, dopustno pa je sprožiti upravni spor z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, Ljubljana, v roku 30 dni po prejemu te odločbe. Tožba se vložijo neposredno pisno pri navedenem sodišču ali se mu pošlje po pošti. Tožbi je poleg odločbe, ki se izpodbija, v izvirniku, prepisu ali kopiji potrebno priložiti tudi po en prepis ali kopijo tožbe za toženca, če je kdo prizadet z upravnim aktom pa tudi zanj.

Postopek vodila:
mag. Nataša Petrovčič
sekretar

mag. Miha Skubic
sekretar

Vročiti osebno (ZUP):

- Ekosfera d.o.o. Lož, Smeljevo naselje 34, 1386 Stari trg pri Ložu
- Ribiška družina Vrhnika, Sinja Gorica 57, 1360 Vrhnika
- DRAVA vodnogospodarsko podjetje Ptuj d.o.o., Žnidaričevo nabrežje 11, 2250 Ptuj

Poslati v vednost elektronsko:

- Inšpektorat RS za okolje in prostor, Dunajska cesta 58, 1000 Ljubljana, gp.irsop@gov.si
- Direkcija RS za vode, Hajdrihova ulica 28c, 1000 Ljubljana, gp.drsv@gov.si
- Zavod za ribištvo Slovenije, Spodnje Gameljne 61a, 1211 Ljubljana – Šmartno, info@zzrs.si
- Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana, zrsvn.oelj@zrsvn.si

Poslati v vednost navadno:

- HIDROTEHNIK vodnogospodarsko podjetje, d.d., Slovenčeva ulica 97, 1000 Ljubljana